

MALÝ JIŘÍČEK Z PINGLU

Pro náš historický příběh jsme si vybrali pana Jiřího Karabela. Zaujal nás nejen svým životním příběhem, ale i svým optimismem, který si přese všechny své zážitky z dětství zachoval.

V březnu roku 1939 byl ustanovený říšským protektorem Reinhard Heydrich. Podléhaly mu všechny úřady a orgány Říše v Protektorátu Čechy a Morava, začalo rozsáhlé zatýkání, poprav, stanné soudy a konečné řešení židovské i české otázky.

Na pomoc československému odboji byli na naše území posláni parašutisté skupiny Anthropoid s úkolem provést atentát na Reinharda Heydricha. Atentát uskutečnili 27. května 1942 parašutisté Jan Kubiš a Josef Gabčík. O pár dní později na následky zranění Heydrich umírá a rozjíždí se proces zvaný heydrichiáda. Nacisté se snažili dopadnout atentátníky a jako varování pro lidi před napomáháním parašutistům probíhalo masové zatýkání, poprav, vypalování vesnic a věznění.

Po spáchání atentátu MUDr. Vřetislav Lyčka ošetřuje zraněného Kubiše a zabezpečuje i jeho úkryt s Gabčíkem, Bublíkem, Hrubým, Opálkou, Švarcem a Valčíkem v kryptě kostela sv. Cyrila a Metoděje v Praze. Úkryt je však prozrazen parašutistou Čurdou a někteří obklíčení parašutisté byli v tuhém boji zastřeleni. Gabčík s Kubišem ukončili své životy posledním nábojem, který jim zbyl.

1 - Atentát na Heydricha

2 - Kostel sv. Cyrila a Metoděje

Pan Jiří Karabel se narodil v roce 1938 ve městě Votice, které se nachází v jihozápadní části okresu Benešov ve Středočeském kraji. Otec František Karabel byl truhlář a matka Jarmila Karabelová (rozená Macháčková) pracovala v rodinné hospodě Na Pinglu v Srbicích kousek od Votic.

3 - Rodiče František a Jarmila Karabelovi

Rodiče Jiřího Karabela byli zapojeni do ilegální organizace, s krycím názvem Jindra, která zabezpečovala vše potřebné pro parašutisty.

Když bylo ošetření atentátníka Kubiše prozrazeno, musel pan doktor Lyčka utéct z Prahy. Jednu noc strávil v hospodě Na Pinglu a poté ho otec pana Jiřího Karabela v noci odváděl do Ouběnic.

Brzy byla organizace Jindra prozrazena a její členové byli postupně zatýkáni. Jako prvního gestapo odvedlo tatínka, ale v té době si to malý Jiříček neuvědomoval. O dva týdny později, v srpnu roku 1942, gestapo zastavilo před hospodou Na Pinglu a sebrali také malého Jiříka i s maminkou Jarmilou. Naložili je do auta, malý Jiříček nebyl k utišení, a tak mu bezohledně k nohám jeden gestapák hodil dvě dřevěné lodičky, které Jiříčkovi kdysi vyrobil tatínek. Odvezli je do Benešova na stanici gestapa. Maminku poté odvedli a Jiřího Karabela, jako malého chlapečka, posadili do autobusu. Jak postupně nastupovaly další děti, malý Jiříček přes okno viděl maminku mezi dvěma černými postavami, jak ji odvádějí někam po schodech. V té chvíli si neuvědomil, že jí vidí naposledy. Když se autobus rozjížděl, začal malý Jiříček plakat, proč nepočkají na maminku. Vzpomněl si, jak mu rodiče říkali, že kdyby se někdy ztratil, má říct „*jsem Jiříček Karabel z Pinglu*“. Jiříček to říkal tak často, až si vysloužil přezdívku „*Jiříček Pingl*“. Když děti dorazily, nevěděly, kde se nachází, ale brzy zjistily, že jsou v Praze na Jenerálce.

V zámku na Jenerálce bylo internováno celkem 46 dětí, mezi nimi také tehdy čtyřletý Jiříček Karabel. V době pobytu na Jenerálce byl pod velmi přísným dohledem, děti často plakaly a měly zakázáno oslovovat se příjmením a měly zapomenout svá vlastní jména. O ty nejmenší se staraly starší děti. Mnoho vzpomínek na Jenerálku pan Jiří nemá, protože byl příliš malý. Pamatuje si jeden moment, když se při podzimní vycházce brodil listím a stavěl panáčka z kaštanů, přiletěl míč a panáčka mu z ruky vyrazil.

Dne 14. dubna roku 1944 nacisté převezli děti z Jenerálky do internačního tábora ve Svatobořicích do tzv. Kinderheimu. Nikdo z dětí nevěděl, co se s nimi stane. Na dobu strávenou ve Svatobořicích nachází pan Jiří již více vzpomínek, například na jednu velmi nepříjemnou „*esesáčku*“. Děti šly v řadě za sebou a zmatený Jiříček viděl, jak se děti před ním přikrčují a než se stihl přikrčit také, schytl to šutrem do hlavy. Do rány se mu dostala infekce a na marodce mu hlavu obvázáli a ostatní děti ho povzbuzovaly, že vypadá jako pilot. Dále si pamatuje, že jim starší děti, které musely pracovat, nosily pojistky od granátů jako hračky nebo si s dětmi párkrát hrála žena, která k nim chodila uklízet.

Děti ve Svatobořicích byly drženy převážně uvnitř budovy, nesměly se spolu moc bavit ani nebyly nijak zabaveny, jen občas šly někam na procházku. Nacisté je nechtěli nijak vzdělávat, a tak se toho ujali obětaví Češi, kteří byli rovněž internovaní, nebo starší děti.

4 - Svatobořické děti

Starší děti musely pomáhat a starat se o ty mladší, nahrazovaly jim rodičovskou péči, například Irena Hešová, která v 15 letech mladším dětem ve Svatobořicích pomalu nahrazovala matku. Ta na Jiřího Karabela vzpomíná jako na malého Jiříčka z Pinglu.

Když se v dubnu 1945 přiblížila k Hodonínu Rudá armáda, Němci propustili asi polovinu vězňů a zbytek spolu s dětmi evakuovali do Kyjova a poté do „pracovně-výchovného“ tábora v Plané nad Lužnicí.

S blížícím se koncem války už nebyl pobyt v Plané nad Lužnicí tak krutý, pan Jiří si vzpomíná, že už jim lidé různě pomáhali a někteří obyvatelé chodili k plotu a dávali dětem jídlo.

Po konci války byly děti odváženy vlakem domů. Rodiče Jarmila a František Karabelovi byli popraveni dne 24. října 1942 v koncentračním táboře Mauthausenu.

Seznamy pro porubenský tribunál

	Place of Birth	Birth Date	Death Date
...	Holín	15. 9. 08	6. 1. 41
...	Holín	8. 1. 01	8. 4. 40
...	Mezník	22. 1. 89	18. 9. 40
...	Selmoice	22. 12. 11	21. 4. 40
...	Prag	4. 1. 07	20. 10. 41
...	Bratislava	26. 5. 04	10. 9. 40
...	Prag	3. 5. 08	11. 11. 40
...	Liesanov	23. 2. 88	20. 3. 40
...	Liesanov	29. 7. 01	20. 10. 40
...	Theresia, Radnice	23. 11. 10	20. 3. 40
...	Ferns bei Brandeis	27. 7. 02	8. 3. 40
...	Ostředek	27. 7. 02	8. 3. 40
...	Studena	25. 8. 20	20. 3. 40
...	Brunn	30. 10. 04	27. 8. 40
...	Mezník	18. 1. 16	28. 4. 40
...	Hochov	17. 1. 02	17. 10. 40
...	Pilsen	29. 4. 08	20. 3. 40
...	Kakvanovice	20. 3. 05	21. 8. 40
...	Wotitz	31. 7. 05	24. 10. 40
...	Jurattl, Srieo	3. 1. 07	17. 10. 40
...	Jurattl, Srieo	24. 6. 08	16. 11. 41
...	Altstadt	20. 1. 05	20. 3. 40
...	Kačov	20. 7. 00	24. 10. 40
...	Bohdanetoch	26. 8. 15	24. 10. 40
...	Marie, Prag	9. 12. 05	24. 10. 40
...	Horschitz	8. 9. 10	16. 11. 41
...	Jeneitich	23. 6. 05	10. 2. 40
...	Dawle	18. 3. 08	17. 10. 40
...	Prosteje	23. 10. 01	21. 1. 40
...	Rechery	20. 3. 07	20. 7. 40

5 - Doklad o úmrtí rodičů

Po nějaké době byl malý Jiříček predisponován k babičce, která bydlela ve Voticích. Zde se už od začátku cítil nechtěný. A tak zbytek dětství prožil na venkově. Za pár let odešel na internát v Táboře, kde studoval strojní průmyslovou školu. Po dokončení školy dostal možnost pracovat u místních pozemních staveb, kde působil 20 let. V těchto pozemních stavbách se

objevovaly možnosti uplatnění i v jiných krajích ČR. Jednoho dne přišla místenka do firmy Avia z Prahy. O toto místo měl zájem pan Karabel i jeho kolega Jan Mládek. Tehdy k nim přišel soudruh ředitel a sdělil jim, že místenka do Prahy je pouze jedna, ale že v Karlových Varech je také místo. O to, kdo půjde kam, si hodili mincí, a tak se Jiří Karabel dostal do Karlových Varů.

Zde si pan Karabel našel manželku, se kterou měl dceru. Zděděnou hospodu Na Pinglu prodal a větší část peněz předal na stranu své ženy. Po šesti letech manželství došlo na rozvod a pan Karabel se přestěhoval do jiného bytu, kde si založil novou rodinu. Dnes už je přes čtyřicet let šťastně ženat.

V době svého života se pan Karabel řídil výrokem Winstona Churchilla:

„Demokracie je mizerný způsob vládnutí, ale lepší nežnáme.“

Zdroje a prameny:

- <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/domaci/301497-naciste-ji-zabili-rodice-a-ona-v-lagru-nahrazovala-malym-detem-matku/#galleria>
- Čvančara Jaroslav, Děti nepřátel Říše, Asociace nositelů legionářských tradic a Ústav pro studium totalitních režimů, 2013, Praha
- <http://www.jiskra-benesov.cz/clanek/70-vyroci-heydrichiady-v-oubenicich-891>
 1. http://i.idnes.cz/13/033/cl6/TM4a03cd_antimonyzat.jpg
 2. http://www.praguecityline.cz/wp-content/gallery/cache/4489_320x240 pha2-kostel-sv-cyrila-a-metodeje110511_002.jpg
 3. Čvančara Jaroslav, kniha Děti nepřátel Říše
 4. <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/domaci/301497-naciste-ji-zabili-rodice-a-ona-v-lagru-nahrazovala-malym-detem-matku/#galleria>
 5. Doklad od pamětníka